

Tárgy: JÜB szabályainak megsértése
Hivatalokkal történő levelezés hangneme

MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA

FF/038/2021.

A Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Tanácsa **dr. ...** ügyvéd ellen az eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2021. október 29. napján tartott tárgyalásán meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának **118/2021/7-II. sz.** határozatát **helybenhagyja.**

Kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000,-Ft, azaz Ötvenezer/00 forint másodfokú eljárási költséget.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont volt ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen – az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.

I n d o k o l á s:

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának a 2021. július 13-án kelt 118/2021/7-II. számú határozatában a lefolytatott bizonyítási eljárás, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg:

I.

Az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeire vonatkozó adatok:

Eljárás alá vont ügyvéd 2010. május 1. napjától a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara ügyvéd tagja, ezt megelőzően két éven át a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara ügyvédjelöltje volt. Fegyelmi felelősségét korábban nem állapították meg.

II.

2020. november 2. napján ... fegyelmi felelősséggel kapcsolatos bejelentést terjesztett elő a Somogy Megyei Ügyvédi Kamaránál, amelyben az eljárás alá vont személy több eljárását is kifogásolta. A bejelentő előadása alapján az eljárás alá vont személy ügyvédhez nem méltó stílusban levelezett a ... Járásbírósággal, a Jogügyletek Biztonságát Erősítő Adatszolgáltatási Keretrendszerből jogellenesen fért hozzá az adataihoz, illetve jogellenesen fel is használta azokat, holott sosem álltak ügyfél-ügyvéd jogviszonyban. A bejelentő arra is hivatkozott, hogy az ügyvéd összeférhetetlen módon vállalt gyámi tisztséget.

2020. december 7. napján az eljárás alá vont személlyel szembeni panaszát az összeférhetetlen ügyellátás vonatkozásában kiegészítette.

2020. december 11. napján az Üttv. 119. § (1) bek. b) pontja és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MŰK szabályzat („FESZ”) 8.2. pontja alapján a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara elnöke a tudomására jutott fenti bejelentés alapján előzetes vizsgálatot rendelt el azon az alapon, hogy az eljárás alá vont személy által megvalósított cselekmények az Üttv. 32. § (1)-(3) bekezdésében és a 20. § (1) és (7) bekezdésében írtak, továbbá az Ügyvédi etikai szabályairól és elvárásairól szóló MŰK Szabályzat 5.8.a. pontjának és a 13.3. a. pontjaiban írtak megsértésének alapos gyanúját vetik fel. Az előzetes vizsgálat V/32/3/2020. ügyszámon indult. A vezető fegyelmi biztos felhívta az eljárás alá vont személy figyelmét, hogy a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratokat, így bejelentő adatainak JÜB rendszerből történő lekérésének iratait és az arra vonatkozó ügyvédi megbízási szerződést, továbbá az eseti gyámi kirendeléssel kapcsolatos iratokat 8 napon belül kötelees megküldeni a kamara részére. A vezető fegyelmi biztos az eljárás alá vontat arról is tájékoztatta, hogy az ügyre észrevételt tehet.

2020. december 17. napján a vezető fegyelmi biztos tájékoztatta a bejelentőt az előzetes vizsgálati eljárás kezdeményezéséről.

2020. december 24. napján az eljárás alá vont személy az ügy iratanyagának előterjesztése vonatkozásában határidő hosszabbítása iránti kérelmet terjesztett elő.

2020. december 28. napján az eljárás alá vont személy észrevételt tett az eljárásra és csatolta az eseti gyámsággal kapcsolatos felmentési kérelmét, továbbá a fellebbezést, amelyhez a JÜB rendszerhez hozzáférést igazoló adatszolgáltatási lap első oldala csatolásra került.

2021. február 4. napján a vezető fegyelmi biztos az eljárás alá vont személlyel szemben elrendelt előzetes vizsgálatot megszüntette, egyben kisebb súlyú fegyelmi vétségek elkövetése miatt figyelmeztetésben részesítette. A vezető fegyelmi biztos megállapította, hogy

- az eljárás alá vont személy JÜB keretrendszeren keresztül történő adatigénylése szabályszerű volt, azzal az eljárás alá vont személy fegyelmi vétséget nem követett el;
- az eljárás alá vont személy az eseti gyámság kapcsán 1 rendbeli gondatlanságból elkövetett fegyelmi vétséget valósított meg, mivel a tőle elvárható körütekintést a kirendelés elvállalásakor elmulasztotta;
- az eljárás alá vont személy a bírósággal való kapcsolattartás vonatkozásában I rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, az Etikai Kódex 13.1 és 13.3. pontjának megsértésével.

2021. február 5. napján a vezető fegyelmi biztos értesítette a bejelentőt az előzetes vizsgálat befejezéséről és az országos vezető fegyelmi biztos lehetséges eljárásáról.

2021. február 28. napján a bejelentő kifogással élt és kérte az országos vezető fegyelmi biztost, hogy rendelje el a fegyelmi eljárás folytatását az eljárás alá vont személlyel szemben.

2021. április 6. napján az országos vezető fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot megszüntető határozat visszavonására és fegyelmi eljárás kezdeményezésére utasította a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosát. Az országos fegyelmi biztos álláspontja alapján a bejelentő kifogása megalapozott, az eljárás alá vont személy terhére bizonyítottan megállapítható cselekmények nem tekinthetők kisebb súlyú vétségeknek.

2021. április 13. napján V/32/14/2020. számú határozatával a vezető fegyelmi biztos az eljárás alá vont személy ügyében indult előzetes vizsgálatban hozott megszüntető végzést visszavonta és fegyelmi eljárást kezdeményezett.

2021. június 16. napján a fegyelmi tanács tárgyalást tartott, amelyen az eljárás alá vont ügyvéd megjelent, nyilatkozatot tett.

2021. június 30. napján az eljárás alá vont személy írásbeli beadványt terjesztett elő, amelyben részletesen kifejtette a terhére rótt cselekményekkel kapcsolatos álláspontját és további iratokat csatolt.

2021. július 13. napján a fegyelmi tanács folytatólagos tárgyaláson meghozta a jelen határozatot

III.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a fegyelmi tanács az alábbi tényállást állapította meg:

Bejelentő előadása alapján megállapítható volt, hogy XY-nal éveken át élettársi kapcsolatban állt, közös lakóhelyük ...országban volt. 2013. június 14. napján született közös gyermekük.

Az élettársi kapcsolat 2019. augusztus 21. napján szakadt meg, ekkor XY a közös gyermekükkel - bejelentő beleegyezése nélkül - Magyarországra, Kaposvárra távozott, ahol azóta is életvitelszerűen tartózkodik. A bejelentő elmondása alapján XY-t fizikailag bántalmazta, ez volt a volt élettársa hazaköltözésének közvetlen kiváltó oka. A költözködés közben (...országban) rendőri intézkedésre is sor került, bejelentő kizárólag a rendőri intézkedés hatására adta át a közös gyermek iratait XY-nak. A gyermeknek ekkor magyarországi lakcímkártyája nem volt, magyarországi személyi igazolvánnyal, de magyar állampolgársággal sem rendelkezett.

2019. augusztus 23. napján bejelentő követte a családját Magyarországra, ahol még aznap büntetőeljárás indult vele szemben - a gyanúsítás értelmében életveszélyesen megfenyegette XY2 kaposvári lakost, akiről azt feltételezte, hogy volt élettársa szeretője.

2019. augusztus 26. napján a ... Járásbíróság Bny.../2019/2. számú végzésével személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétsége miatt 2019. december 26. napjáig tartó bűnügyi felügyeletet és XY2, valamint XY vonatkozásában távoltartást rendelt el bejelentővel szemben. A végzésből kiderült bejelentő születési helye, ideje, ...országi lakcíme, magyarországi tartózkodási helye és a személyi igazolványa száma is. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 280. § (5) bek. alapján távoltartás elrendelése esetén a bíróság az elrendeléséről szóló véglegessé vált határozatot kézbesíti minden, távoltartással érintett személy részére. XY a távoltartást elrendelő végzésből mindenképpen értesült a fent felsorolt személyes adatokról.

2019. szeptember 10. napján XY megbízta az eljárás alá vont személyt, hogy a ... Járásbíróságon bejelentővel szemben *gyermek elhelyezése és járulékos kérdések iránt* folyamatban lévő (2019. szeptember 2. napján indult) ügyben képviselje.

2019. szeptember 19. napján a Járásbíróság Bny.../2019/4. számú végzésével bejelentő bűnügyi felügyeletét megszüntette, a vele szemben elrendelt távoltartást azonban fenntartotta.

Bejelentő különféle, Magyarországon elrendelt kényszerintézkedések hatására csak 2019. szeptember 24. napján tudott visszatérni ...országba, amelyet követően a ... Központi Kerületi Bíróság előtt eljárást kezdeményezett XY-nal szemben a közös gyermekük jogellenes elvitele (Magyarországra hozatala) miatt.

2019. október 4. napján a ... Járási Ügyészség a bejelentővel szemben elrendelt távoltartást B. .../2019/31. számú határozatával megszüntette.

2019. október 20. napján a ... Megyei Rendőr-Főkapitányság a bejelentővel szemben, személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétségének megalapozott gyanúja miatt elrendelt büntetőeljárást .../2019. bü. ügyszámú határozatával

megszüntette. A határozat bejelentő személyazonosító számát is tartalmazta. A határozat XY2, sértett részére is kézbesítésre került.

2019. november 7. napján a ... Járásbíróság az eljárás alá vont személy által képviselt XY felperes által indított és P.../2019. számon folyamatban volt, szülői felügyeleti jog gyakorlásának rendezése iránti perében 15. számú végzésével az eljárást hivatalból megszüntette azon az alapon, hogy magyar bíróság joghatósága egyetlen joghatósági ok alapján sem állapítható meg. A végzés ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő.

2019. november 28. napján az eljárás alá vont személy a Jogügyletek Biztonságát Erősítő Adatszolgáltatási Keretrendszeren (JÜB) keresztül az Üttv. szerinti nem díjköteles adatszolgáltatást igényelt ügyazonosítóval, 2 sorszám alatt, amely adatigénylés során az alábbi, XY által ismertett, illetve a fenti eljárások során ügyvédként kezelt személyes adatokat adta meg:

Viselt név:	...
Születési neve:	...
Anyja neve:
Születési ideje:
Neme:	férfi
Születési helye:	...
személyazonosító igazolvány száma:	...

Az adatszolgáltatást teljesítő hatóság a következő lakcímadatot szolgáltatotta Bejelentőről: ... napja óta lakóhelye:

2019. december 20. napján az eljárás alá vont személy XY képviseletében fellebbezést terjesztett elő a ... Járásbíróság .P..../2019/15. számú végzése ellen, amelyhez csatolta 2019. november 28. napján bejelentővel kapcsolatban a JÜB rendszeren keresztül igényelt adatszolgáltatás eredményét annak bizonyítására, hogy Magyarország a tárgyi ügyben joghatósággal rendelkezik.

2019. február 24. napján a közös gyermeket a magyar hatóságok nyilvántartásba vették, mint magyar állampolgárt és születési anyakönyvi kivonatot is kiállítottak a részére.

2019. március 6. napján XY megbízta az eljárás alá vont személyt, hogy bejelentővel szemben szülőifelügyelet gyakorlásának rendezése és járulékos kérdések iránt pert indítson.

2020. március 9. napján a ... Törvényszék Pkf..../2020/2. számú végzésével az Járásbíróság P.../2019. számon folyamatban volt, szülői felügyeleti jog gyakorlásának rendezése iránti perében meghozott eljárást megszüntető végzését helybenhagyta.

2020. március 20. napján XY képviseletében az eljárás alá vont személy szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és gyermektartásdíj megállapítása iránt újabb pert indított bejelentővel szemben. A per a ... Járásbíróság előtt P.../2020. szám alatt volt folyamatban.

2020. április 2. napján XY a ... Járási Hivatal Gyámügyi Osztályától gyermeke részére eseti gyámként kérte kirendelni az eljárás alá vont személyt.

2020. május 6. napján az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 47. § (1) bek. a) pontja alapján a ... Járási Hivatal Gyámügyi Osztálya XY eseti gyámsága ügyében az eljárást megszüntette. A már megindult eljárás joghatósága hiánya miatt szűnt meg, amely körülmény csak az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására.

2020. május 6. napján az eljárás alá vont személy a ... Járásbíróság előtt P.../2020. szám alatt szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és gyermektartásdíj megállapítása iránt

folyamatban volt perben, eljárás elhúzódása miatti kifogás formájában felhívta a bíróságot, hogy az tűzzön ki tárgyalást az ügyben.

2020. július 3. napján az eljárás alá vont személy a ... Járásbíróság előtt P.../2020. szám alatt szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és gyermektartásdíj megállapítása iránt folyamatban volt perben újabb eljárás elhúzódása miatti kifogást terjesztett elő. A beadványában a következőket adta elő:

„A Gyámügy - mivel a hazai anyakönyvezés nem történt meg apa hiányában - passzolta az ügyet. Szeretnénk tudni, hogy most már tényleg, hova a bűbáratba kell még fordulni, mit kell tenni ahhoz, hogy egy magyar gyermek magyar oktatást kapjon, iskolába jár hasson és azzal a szülővel nevelkedjen, akihez valóban kötődik ... Hogy járhat ez a gyermek majd iskolába, ami neki alapvető joga, sőt iskola hiányában kiskorú veszélyeztetése valósul meg?! Ha a gyermeket emiatt kár éri, ki fogja ezt megtéríteni? Kérjük a Tisztelt Járásbíróság soron kívüli és gyors intézkedését, és ideiglenes intézkedés meghozatalát!!!!!!”

2020. július 7. napján kelt végzésében a ... Járásbíróság megjegyezte, hogy a felperes jogi képviselője (azaz az eljárás alá vont személy) „több ízben siettette a bíróságot”, illetve „olyan kifejezést használ, mely az ügyvédi tevékenységhez nem méltó, és amely a bírósági eljárás méltóságát sérti”, továbbá figyelmeztette a jogi képviselőt, hogy a jövőben hasonló esetben esetenként 100.000,- Ft pénzbírsággal fogja sújtani.

2020. szeptember 7. napján XY ismét a gyermek eseti gyámjaként kérte kirendelni az eljárás alá vont személyt, amely kérésének a ... Járási Hivatal Gyámügyi Osztálya 2020. szeptember 22. napján .../GYAM/.../2020 számú határozatával eleget tett. Az eljárás alá vont személy feladata a gyermek törvényes képviselőjének ellátása és bejelentő szülő jognyilatkozatának pótlása volt

- a gyermek hazai személyi adat és lakcímnnyilvántartásba vétele iránti eljárásban szükséges jognyilatkozat megtétele során,
- magyar személyi igazolvány, magyar lakcímgigazolvány, társadalombiztosítási hatósági igazolvány elkészíttetése ügyében szükséges jognyilatkozatok megtétele során,
- a gyermek magyarországi iskolai beíratásához szükséges jognyilatkozatok megtétele során

azzal, hogy a kirendelt eseti gyám jognyilatkozata a fent megjelölt jogkörökben XY szülő jognyilatkozatával volt együtt érvényes. Az eljárás alá vont személyt eseti gyámként munkadíj illette meg.

2020. októberében az eljárás alá vont személy a gyermek iskolai beíratása, továbbá lakcímkártyája és személyi igazolványa igénylése kapcsán tett szülői jognyilatkozatot pótló gyámi jognyilatkozatot.

2020. október 22. napján bejelentő közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti keresetet terjesztett elő, amelyben kérte a ... Járási Hivatal Gyámügyi Osztály .../GYAM/.../2020. számú, az eljárás alá vont személyt eseti gyámként kirendelő határozat megsemmisítését, illetve hatályon kívül helyezését. A keresetlevél elsősorban joghatóság hiányára hivatkozott, de bejelentő a keresetében jelezte azt is, hogy a magyarországi lakcímadatához az eljárás alá vont személy jogszerűtlenül jutott hozzá, továbbá azt is, hogy eseti gyámkénti eljárása az ügyvédi tevékenységével összeférhetetlen. Jelezte, hogy közte és XY között érdekellentét áll fenn.

2020. november 19. napján előterjesztett védiratában a ... Megyei Kormányhivatal szintén a határozat megsemmisítésére kérte a ... Törvényszéket.

2020. november 23. napján a ... Törvényszék a ... Járási Hivatal Gyámügyi Osztály .../GYAM/.../2020. számú határozata kapcsán elrendelte bejelentő keresetlevelének teljes, halasztó hatályát.

2020. december 17. napján az eljárás alá vont személy a ... Járási Hivatal Gyámügyi Osztályhoz címzett levelében kérte, hogy a hatóság mentse fel az eseti gyámi feladatai alól azon az alapon, hogy gyermeke törvényes képviselőjét ellátta. A kérelmében az összeférhetlenség vonatkozásában a következőket közölte a hatósággal:

„A mai napon kézhez kaptam ... (bejelentő) apa fegyelmi feljelentését, miszerint eljárásomat aggályosnak tartja és álláspontja szerint én azzal, hogy nem utasítottam vissza a kirendelést, fegyelmi vétséget követtem el. Visszautasítva állítását, visszautasítva messzemenőig azt, hogy eljárásom bármilyen szempontból is aggályos volna, hiszen a gyermek mindenek felett álló érdekét képviselve mindössze abban működtem közre, hogy a magyarországi iskolába járása megoldott legyen és ehhez szükséges irata rendelkezésre álljon, kérem szíveskedjen felmenteni az eseti gyámi tisztség alól.”

Az eljárás alá vont személyt az eseti gyámi munkadíját 4 óra alapulvételével kérte megállapítani.

2020. január 20. napján a ... Törvényszék a ... Járási Hivatal Gyámügyi Osztály .../GYAM/...-21/2020. számú határozatát a közlésre visszamenőleges hatállyal megsemmisítette és az alperes kormányhivatalt új eljárás lefolytatására kötelezte.

IV.

A vezető fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában közölt álláspontja szerint az alábbiak állapíthatóak meg:

A rendelkezésre álló adatok alapján alapos gyanú merült fel arra, hogy

- a) az eljárás alá vont személy szándékosan megsértette az Üttv. 32. § (1) bekezdésében *(A megbízási szerződés megkötése előtt a megbízott elvégzi az ügyfél azonosítását.)* és (4) bekezdésében *(A jogi személyt vagy más szervezetet az ügyvéd a jogi személyt vagy más szervezetet nyilvántartó hatóság nyilvántartása vagy az abból származó kivonat alapján azonosítja)* foglaltakat azzal, hogy a nem saját ügyfeleként, megbízási jogviszony hiányában 2019. november 28. napján lekérte a bejelentő adatait azonosítás céljából a JÜB rendszerből, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, továbbá
- b) az eljárás alá vont személy szándékosan megsértette az Üttv. 20. § (1) bekezdését *(Az ügyvéd nem vállalhatja ügyvédi tevékenység végzését olyan ügyfelek számára, akiknek az érdekei egymással ütköznek, továbbá akkor sem, ha az ügyfél érdekei az ügyvédnek az ügyön kívüli saját érdekeivel összeütköznek. E tilalom akkor is alkalmazandó, ha az érdekek jövőbeli összeütközése előrelátható.)* és (8) bekezdését *(Az ügyvéd az ügyfelek érdekei összeütközésének lehetőségét a megbízás elvállalása után is folyamatosan köteles vizsgálni. Ha ennek során azt állapítja meg, hogy az (1) bekezdés alapján az ügyvédi tevékenység nem lenne vállalható eyidejűleg két vagy több ügyfél vonatkozásában, vagy a (7) bekezdésben foglalt feltételek nem teljesülnek, mindegyik érintett ügyféllel köteles az összeférhetetlen ügyre a megbízást megszüntetni.)* azzal a magatartásával, hogy az eseti gyámhatósági kirendelést elfogadta — tudva azt, hogy a bejelentő képviselőjében kell eljárnia akkor, amikor a bejelentő ellenfelét képviselte a bejelentővel szembeni eljárásokban, amellyel az Üttv. 107. § b) pontjában meghatározott, 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ami igen nagy tárgyi súlyú fegyelmi vétségként értékelhető, valamint
- c) az eljárás alá vont személy szándékosan megsértette az Etikai Szabályzat 13.1. *(Az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok, hatóságok tagjaival, valamint*

mindenki mással, akivel eljárása során kapcsolatba kerül, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.) és 13.3. pontjaiban *(Az ügyvédi tevékenység gyakorlója nyilatkozatait, beadványait és különösen perbeszédeit jogilag megalapozottan és igényesen készíti és adja elő)* írt szabályokat tekintettel arra, hogy a 2020. július 3. napján kelt és benyújtott beadvány hangvétele különösen alkalmas, hogy az ügyvédséget lejárassa, tekintélyét rombolja.

Az eljárás alá vont személy a következő észrevételeket tette:

Az eljárás alá vont személy 2020. december 28-i beadványában vitatta, hogy 2020. július 3. napján a ... Járásbíróság előtt P.../2020. szám alatt szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és gyermektartásdíj megállapítása iránt folyamatban volt perben eljárás elhúzódása miatti kifogásában a bíróságot „sértegette, illetve presszionálta” volna. Hivatkozása szerint csupán költői kérdéseket tett fel érzékeltetve ezzel a felperes lelkiállapotát, míg a bírói választ a bíró habitusának tudta be. A beadványban nyilatkozott az eseti gyámság kapcsán is: jelezte, hogy az ügyben nem áll rendelkezésére iratanyag, illetve hangsúlyozta, hogy a bejelentő neki nem jelezte, hogy kifogásolja az ügyellátását, de 2020. december 17. napján maga kérte az eseti gyámi felmentését a kormányhivaltól. Előadta, hogy a gyermek ügyében soron kívül intézkedett, így eseti gyámi közreműködésével a gyermek 2020. októberében megkezdte általános iskolai tanulmányait. Hivatkozott arra is, hogy a gyámhivatalnak tudomása volt arról, hogy közte és XY között ügyvéd-ügyfél kapcsolat áll fenn. Álláspontja szerint neki a gyermek érdekeit szem előtt tartva a gyermeket kellett képviselnie, érdekellentét a gyermek és XY között nem állt fenn. Bejelentő azonosításával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy plusz adatot nem szolgáltatott a ... Járásbíróság eljárásában, hiszen eddigre minden adat a bíróság rendelkezésére állt, pusztán annyit kívánt igazolni, hogy a lakcímadat már a keresetlevél benyújtásakor is fennállt. Az adatkérés kapcsán hivatkozott arra, hogy „Peres eljárás során az ellenérdekű fél személyes és különleges adataira az ügyfél jogos érdekéből történt az adat felhasználása és hatósághoz bírósághoz történő továbbítása. Ennek megfelelően eljárásom jogalapja a GDPR (I) 6. cikk e) pontja, illetve különleges adat esetén a 9. cikk (I) bekezdés f) pontja.” Hangsúlyozta továbbá, hogy etikai szabályt és egyéb írott, vagy íratlan előírást nem sértett meg. Az eljárás alá vont személy hivatkozott rá, hogy a bejelentővel szembeni büntetőügy részleteit nem ismerte, ugyanis családjogi ügyekben képviselte XY-t.

Az első fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont személy a bejelentő azonosításával kapcsolatosan vitatta, hogy fegyelmi vétséget követett volna el. Az eljárás alá vont személy ezen felül kifejtette, hogy a 2020. július 3. napján kelt és a ... Járásbíróságra benyújtott beadványának hangneme a bíróság ügyfélbarátnak nem nevezhető eljárására tekintettel indokolt volt, ráadásul célt is ért, a bírósági felhívás pedig nem volt kellő komolyságú, hiszen bírságot végül nem került sor. A bírósági beadvány hangneme kapcsán az eljárás alá vont személy nyilatkozatait összességében értékelve az állapítható meg, hogy a fegyelmi felelősségét vitatta. Az eseti gyámi kirendelés kapcsán az eljárás alá vont személy hangsúlyozta, hogy nem a bejelentőt, hanem a gyermeket képviselte, azaz az eljárása semmiképpen sem lehetett összeférhetetlen azon az alapon, hogy ügyfele, XY és bejelentő között nyilvánvaló érdekellentét állt fenn. Kifejtette, hogy mind a gyermek, mind az édesanya érdeke az volt, hogy a gyermek minél hamarabb beiratkozhat az általános iskolába, így eljárása a gyermek és édesanyja közti érdekellentét alapján sem kifogásolható, hiszen ilyen érdekellentétre adat nem merült fel. Nem látott érdekellentétet a megbízás alapján XY részére nyújtott jogi szolgáltatás (mint ügyvédi saját érdek) és az eseti gyámi eljárás között sem. Az eljárás alá vont személy megjegyezte, hogy amennyiben hasonló ügyben kerül sor eseti gyámi kirendelésére, elképzelhető, hogy másként járna el. Felhívta a figyelmet, hogy amennyiben az eljárása fegyelmi vétség megvalósítására alkalmas, úgy ezt legfeljebb gondatlan eljárása okozhatta. Álláspontja szerint a tevékenységét mindenképpen menti, hogy amint a bejelentő az ügyvédi kamaránál kifogásolta az eljárását, az eseti gyámi megbízásának megszüntetését kezdeményezte.

A 2021. június 30. napján kelt beadványában az eljárás alá vont személy a védekezését az alábbiakkal egészítette ki:

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 számú, a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) szóló rendelete („GDPR”) 6. cikk (1) bek. f) pontja alapján a személyes adatok kezelése jogszerű akkor is, amennyiben az adatkezelés egy harmadik fél (XY) jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezen érdekekkel szemben elsőbbséget élveznek az érintett olyan érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai, amelyek személyes adatok védelmét teszik szükségessé, különösen, ha az érintett gyermek. Nem volt tehát szükség arra, hogy a bejelentő, mint az eljárás alá vont személy ügyfele hozzájárulását adja személyes adatainak egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez. A bejelentő adatainak ellenőrzésére tehát álláspontja szerint azért került sor, mert ellentmondás merült fel a rendelkezésre álló iratokban fellelhető lakcímadatok helyessége kapcsán. A bírósági beadvánnyal kapcsolatban fenntartotta a 2020. december 28-i észrevételeiben foglaltakat. Kifejtette, hogy a ... Megyében ítélkező bírák és közte kivétel nélkül jó, kölcsönös tiszteleten és megbecsülésen alapuló munkakapcsolat alakult ki. Az eseti gyámi kirendeléssel kapcsolatban kifejtette, hogy megalázonak érezte, amikor a fegyelmi tanács kérdéseivel azt a benyomást keltette, a XY, mint a vele megbízási jogviszonyban álló ügyfél megtartása, azaz saját ügyvédi anyagi érdek vezette volna az eseti gyámság ellátásakor. Kifejtette, hogy csak olyan ügyet lát el, amellyel képviselőként azonosulni tud, nincs olyan anyagi érdek, ami ennél elsődlegesebb lenne. Hangsúlyozta, hogy a hatóság rendelkezésére álló iratanyagból ismert lehetett a hatóság előtt is, hogy XY az ügyfele. Az eljárás alá vont személy mindhárom terhére rótt cselekmény kapcsán felhívta rá a figyelmet, hogy azok nem olyan tárgyi súlyú cselekmények, amelyek kapcsán az ügyvédnek ismernie kellene, hogy adott esetben jogszabályok tiltják a cselekményt.

Összességében értékelve az eljárás alá vont személy védekezését, megállapítható, hogy nem vitatja, hogy a terhére rótt cselekményeket az eljárás során feltártak szerint elkövette, azt azonban vitatja, hogy azok (különösen szándékos) fegyelmi vétség elkövetésére alkalmasak lettek volna.

V.

Az elsőfokú fegyelmi tanács a fentiek alapján a következő indokok alapján hozta meg döntését:

A)

Az elsőfokú fegyelmi tanács első körben azt vizsgálta, hogy az eljárás alá vont személy 2019. november 28. napján jogszerűen kezelte-e bejelentő azon személyes adatait, amelyeket XY képviselete során, a folyamatban lévő bírósági és hatósági eljárások során, továbbá XY közlése alapján ismert meg.

Az elsőfokú fegyelmi tanács ebben a körben figyelembe vette a Magyar Ügyvédi Kamara Elnökségének 1/2019. (IV. 15.) Szakmai Álláspontját a GDPR tekintetében:

Az ügyvéd szellemi szabadfoglalkozásúként jár el, tevékenysége az igazságszolgáltatás része. Ezt az álláspontot támasztja alá a 22/1994. (IV. 16.) AB határozat, az 52/1996 (XI. 14.) AB határozat, az Üttv. 6. §, az EU adatvédelmi munkacsoportja 1/2010. számú véleményének az „adatkezelő” és az „adatfeldolgozó” fogalmáról szóló 21. példája is:

„Az ügyvéd az ügyfelét a bíróságon képviseli, és ezzel a feladattal kapcsolatban az ügyfele ügyéhez kapcsolódó személyes adatokat dolgoz fel. A szükséges információ felhasználásának jogalapja az ügyféltől kapott megbízás. Ez a megbízás azonban nem az adatkezelésre, hanem a bíróság előtti képviseletre összpontosít, amely tevékenységre az ilyen hivatásoknak hagyományosan megvan a saját jogalapjuk. Az ilyen hivatások képviselői ezért független „adatkezelőnek” tekintendők, amikor az ügyfelek jogi képviselete során adatot dolgoznak fel.” Az ügyvéd részéről az adatkezelői minőséget megalapozza a GDPR 6. cikk (1) bekezdésének c) és e) pontja is, hiszen az ügyvéd

részéről az adatkezelés a rá vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez, más tekintetben pedig *közérdekű feladat végrehajtásához* lehet szükséges.

A fentiek alapján helytállóan hivatkozott arra az eljárás alá vont személy, hogy a GDPR 6. cikk (1) bek. alapján a következő adatok kezelése jogszerű volt:

Személyi azonosító:	...	
Viselt név:	...	
Születési neve:	...	
Anyja neve:	...	
Születési ideje:	...	
Neme:	férfi	
Születési helye:	...	
személyazonosító igazolvány száma:	...	

Az eljárás alá vont személy azonban 2019. november 28. napján nem ismerte a bejelentő, azaz bejelentő esetleges magyarországi lakcímadatát, amely a fentiekhez hasonlóan — nem vitásan — szintén személyes adat. A folyamatban lévő bírósági és hatósági eljárások során nem merült fel magyarországi lakcímadat, hiszen a taszári címet a rendelkezésre álló határozatok és végzések csupán tartózkodási helyként említették. Az eljárás alá vont személy azt a tényadatokkal alá nem támasztott feltevését kívánta bizonyítani, hogy bejelentő gyermekkori lakcíméről soha nem jelentkezett ki. Feltételezte ugyanis, hogy a pár héttel korábban a ... Járásbíróság előtt P.../2019. számon folyamatban volt perben a magyar joghatóság hiányán alapuló megszüntető végzés elleni fellebbezést a magyar személyi adat- és lakcímnnyilvántartás hatályos adatai kellően megalapozhatják.

Az eljárás alá vont személy a fellebbezés sikere érdekében úgy döntött, hogy a bejelentő ismert és jogszerűen kezelt adatainak felhasználásával, élve azzal, hogy az ügyvédi kamarai tagságot igazoló, minősített elektronikus aláírással rendelkezik, a Jogügyletek Biztonságát Erősítő Adatszolgáltatási Keretrendszeren (JÜB) keresztül megszerzi a bejelentő további, korábban ismeretlen lakcímadatát.

Szándékos, ezen belül is egyenes szándékú az eljárása annak, aki a cselekménye következményeit kívánja és a cselekményt ennek a következménynek az érdekében, akaratlagosan hajtja végre. A fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont személy cselekménye a fentiek alapján egyenes szándékkal, szándékosan került megvalósításra.

A GDPR 4. cikk 2. pont értelmében „adatkezelés” a személyes adatokon végzett gyűjtés, lekérdezés, betekintés, felhasználás, közlés továbbítás, terjesztés. Tehát a JÜB rendszerhez való hozzáférés, adatlekérdezés adatvédelmi szempontból *adatkezelésnek* tekinthető. Az ilyen típusú adatkezelést a GDPR 6. cikk (1) bek. alapján ugyancsak jogszerűvé teszi, ha az adatkezelés egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges.

Az eljárás alá vont személy helyesen hivatkozik arra is, hogy a magyarországi lakcímadatokkal kapcsolatos lekérdezés, felhasználás, és továbbítás adatvédelmi szempontból nem volt kifogásolható, ha önmagában azt vizsgáljuk, hogy XY érdekében, ügyvédként eljárva jogszerűen kezelte-e a bejelentő újabb és újabb személyes adatait.

Az elsőfokú fegyelmi tanács ugyanakkor vizsgálta azt is, hogy a JÜB rendszerhez történő hozzáférés függetlenül annak adatvédelmi aspektusaitól - a vizsgált ügyben jogszerű volt-e.

A JÜB rendszerhez való hozzáférést részletesen a jogügyletek biztonságának erősítése érdekében az ügyvéd által végzendő személyazonosság- és igazolvány-ellenőrzéssel kapcsolatos eljárás részletes szabályairól és az ellenőrzéssel kapcsolatos ügyek

nyilvántartásáról szóló 54/2007. (XII. 21.) IRM rendelet szabályozta, amelyet az új polgári perrendtartásról és az ügyvédi tevékenységről szóló törvénnyel összefüggő, valamint egyéb igazságügyi tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról szóló 20/2017. (XII. 21.) IM rendelet 25. §-a 2018. január 1. napján hatályon kívül helyezett.

A JÜB rendszer az 54/2007. (XII. 21.) IRM rendelet alapján az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény („Üt.”) 27/B. §-a szerinti azonosítási ellenőrzés végrehajtására szolgált, azaz okirat ellenjegyzése során, ha a felet személyesen nem ismerte, az ügyvéd a jognyilatkozatot tevő fél és a fél jognyilatkozatot tevő által a személyazonosságának és lakcímének igazolása érdekében a rendelkezésére bocsátott adatai *nyilvántartási adatokkal való egyezőségének*, és a személyazonosságának igazolására alkalmas, bemutatott hatósági igazolványa, és tartózkodásra jogosító okmánya *nyilvántartási adatokkal való egyezőségének és érvényességének* megállapítása céljából megkereshette a személyiadat- és lakcímnnyilvántartást, a járművezetőiengedély-nyilvántartást, az útiokmány-nyilvántartást vezető vagy a központi idegenrendészeti nyilvántartás adatait feldolgozó hatóságot. Más célból a nyilvántartó hatóságok a JÜB rendszeren keresztül nem voltak megkereshetőek, amit az Üt. egyértelművé tett, hiszen a 27/C. § (1) bek. kimondta, hogy az ügyvéd az ellenőrzés során tudomására jutott adatokat csak az okiratba foglalással, valamint az ellenjegyzéssel kapcsolatos tevékenysége során használhatja fel.

A hatályos Üttv. nem csupán okirati ellenjegyzés kapcsán követeli meg az azonosítást, hiszen a 32. § (1) bek. értelmében a jogi tanácsadásra adott megbízás kivételével minden *megbízási szerződés megkötése előtt* a kötelező elvégezni az ügyfél, illetve a képviselőjében eljáró személy azonosítását. Az ügyvéd ezen felül az Üttv. 32. § (7) bek. alapján az ügyfeleivel azonos módon köteles azonosítani az ügyfél státuszt nem nyert azon személyeket, szervezeteket, valamint az azok képviselőjében eljáró természetes személyeket, akik *közhiteles nyilvántartásba való bejegyzés alapjául szolgáló okiratban jognyilatkozatot tesznek*, méghozzá az okirat ellenjegyzését megelőzően.

Bár az 54/2007. (XII. 21.) IRM rendelet már nincs hatályban, az ügyvéd az Üttv. 32. § (3) bek. alapján az ügyfél, az Üttv. 32. § (7) bek. szerinti jognyilatkozatot tevő, illetve a képviselőjében eljáró természetes személy adatait a *nyilvántartott adatokkal való egyezőségének és az általa bemutatott okmányok érvényességének ellenőrzése érdekében* a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból, a járművezetőiengedély-nyilvántartásból, az útiokmánynyilvántartásból és a központi idegenrendészeti nyilvántartásból elektronikus úton, azaz továbbra is a JÜB rendszeren keresztül ellenőrzi. A JÜB rendszer alapján az ügyvédnek lehetősége van arra, hogy a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 18. § (5) bekezdése szerinti tények alapján az ügyfél, illetve a képviselőjében eljáró természetes személy által bemutatott okmány *érvényességét* és az azon szereplő *adatok helyességét* ellenőrizze.

Az Üttv. nem tartalmaz az Üt. 27/C. § (1) bekezdéséhez hasonló korlátozást a megszerzett adatok felhasználására, azonban a fegyelmi tanács álláspontja szerint a kógens Üttv. 32. §-a így is kellőképpen egyértelműen fogalmaz: az ügyvéd kizárólag az Üttv. 32. §-ban szabályozott esetekben léphet be a JÜB rendszerbe és nem más okból.

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény („Pmt.”) az Üttv.-hez képest kiterjeszti az ellenőrzési jogosultság és kötelezettség körét: a Pmt. 73. §-a értelmében az ügyvédet ügyfél-átvilágítási és bejelentési kötelezettség terheli, ha ingatlan tulajdonának átruházásának előkészítésével és végrehajtásával összefüggésben végez ügyvédi tevékenységet, ilyenkor pedig az ügyfél-átvilágítási és bejelentési kötelezettség az ügyvéd ügyfelével szerződő személyre és képviselőjére is kiterjed. A Pmt. 7. § (3) bek. értelmében az ügyvéd a személyazonosság igazoló ellenőrzése érdekében magyar állampolgár esetében a lakcímet igazoló hatósági igazolványának bemutatását köteles megkövetelni, majd ezzel kapcsolatban jogosult közhiteles nyilvántartásból adatlekérdezést végezni. Más esetben, tehát — ha az ügyvédet

nem terheli átvilágítási és bejelentési kötelezettség – a szintén kógens Pmt. ugyancsak nem teremt jogalapot a JÜB rendszerhez történő hozzáféréshez.

Az Üttv. 1. § (5) bek. értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlása nem irányulhat jogszabály megkerülésére, jogszabályba ütköző célra, vagy ilyen jogügyletben való közreműködésre. Az Etikai Szabályzat 5.11. pontja alapján az ügyvéd a megbízás teljesítése érdekében a jogszabályok keretei között jogosult önálló adatgyűjtésre.

Az Üttv. 32. §-a és a Pmt. 73. §-a kizárólag megbízási szerződés alapján az ügyfél, illetve bizonyos esetekben okirati ellenjegyzés, vagy ingatlan tulajdonának átruházásával kapcsolatos más ügyletek során a többi jognyilatkozatot tevő fél által közölt személyes adatoknak a nyilvántartott adatokkal való egyezősége és a bemutatott okmányok érvényességének ellenőrzése céljából teremt lehetőséget a JÜB rendszeren keresztül a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból történő adatigénylésre. Ügyvéd más esetben a JÜB rendszerből adatot nem igényelhet, az ilyen adatigénylés jogellenes. A bejelentő sem az eljárás alá vont ügyfele, sem az ügyfelével az Üttv. 32. § (7) bek., vagy a Pmt. 73. §-a szerinti jogviszonyba kerülő nyilatkozattevő nem volt, így a JÜB rendszerhez való hozzáférésre jogszabály felhatalmazást nem adott. A fentiek alapján az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont személy JÜB rendszeren keresztül végrehajtott, 2019. november 28-i, 201911281755624354 számú, 20191128 ügyazonosítójú, 2 sorszámú ellenőrzése jogszabály megkerülésére és jogszabályba ütköző célra irányult, azaz az eljárás alá vont személy az Üttv. 1. § (5) bekezdésének és az Etikai Szabályzat 5.11. pontjának megsértésével az Üttv. 107. § a) pontja szerinti, egy rendbeli, szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az elsőfokú fegyelmi tanács megítélése szerint eljárás alá vont személyjogsértő eljárását alátámasztja az is, hogy az adatlekérés során külön jelölte: az adatigénylés az Üttv. alapján nem díjköteles. Az Üttv. 32. § (9) bek. alapján a JÜB rendszerből történő adatlekérés kizárólag akkor nem díjköteles, ha az ellenőrzésre okirat ellenjegyzését vagy okirat ellenjegyzésével járó megbízási szerződés megkötését megelőzően kerül sor, márpedig bejelentő JÜB rendszeren keresztüli ellenőrzését nem okirati ellenjegyzés kapcsán hajtott végre az eljárás alá vont személy.

Az elsőfokú fegyelmi tanács megjegyzi, hogy az eljárás alá vont személy jogszerűen a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásból történő hatósági adatszolgáltatás útján férhetett volna hozzá bejelentő magyar lakcímadatához.

B)

Az elsőfokú fegyelmi tanács a fentieket követően az eljárás alá vont személy, ... Járásbíróság előtt P.../2020. szám alatt folyamatban volt perben, 2020. július 3. napján előterjesztett, eljárás elhúzódása miatti kifogását vizsgálta, amelyben az eljárás alá vont személy a következőket adta elő:

„A gyámügy — mivel a hazai anyakönyvezés nem történt meg apa hiányában — passzolta az ügyet. Szeretnék tudni, hogy most már tényleg, hova a bűbánatba kell még fordulni, mit kell tenni ahhoz, hogy egy magyar gyermek magyar oktatást kapjon, iskolába járhasson és azzal a szülővel nevelkedjen akihez valóban kötődik ... Hogy járhat ez a gyermek majd iskolába, ami neki alapvető joga, sőt iskola hiányában kiskorú veszélyeztetése valósul meg?! Ha a gyermeket emiatt kár éri, kifogja ezt megtéríteni? Kérjük a Tisztelt Járásbíróság soron kívüli és gyors intézkedését, és ideiglenes intézkedés meghozatalát!!!!!!”

Az Etikai Szabályzat 13.1. pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója eljárása során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok tagjaival, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja. Az Etikai Szabályzat 13.3. pont a) alpontja alapján az

ügyvédi tevékenység gyakorlója beadványait jogilag megalapozottan és igényesen készíti és adja elő.

Az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont személy vizsgált beadványa kétségtelenül sérti a fentieket, hiszen azt az eljárás alá vont személy egy jogi eljárások útvesztőit nem ismerő, kétségbeesett és felháborodott, képzelt kisembert imitálva, nem pedig jogilag megalapozottan, nyelviileg igényesen és különösen nem az ügyvédi hivatás hagyományainak megfelelően terjesztette elő.

Nem lehet ugyanakkor figyelmen kívül hagyni az Etikai Szabályzat 1.1. pont b) alpontját, miszerint az Etikai Szabályzat a 13. pontban azokat az elvárásokat fogalmazza meg, amelyek súlyos megsértése akkor képez fegyelmi vétséget, ha az *az ügyvédségbe vetett közbizalom megingatására, vagy az ügyvédi hivatás méltóságának megsértésére* alkalmas.

Az elsőfokú fegyelmi tanács véleménye szerint a beadvány nem alkalmas az ügyvédségbe vetett közbizalom megingatására, hiszen az irat nyilvánosságra nem került, azt egy bíróságnak címezték, a bírói kar pedig nyilvánvalóan nem egy ügyvéd kolléga sajtóságos fogalmazási stílusa és előadásmódja alapján ítéli meg az ügyvédséget.

A beadvány – az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint – ugyan sérti az ügyvédi hivatás méltóságát, ez azonban fegyelmi vétséget csupán súlyos esetben eredményezne.

A Magyar Ügyvédi Kamara kialakult gyakorlata alapján a bírósági beadvány akkor sérti súlyosan az ügyvédi hivatás méltóságát, ha a beadványban az ügyvéd például „fasiszta”, vagy „állat” jelzővel illeti az eljáró bírót, illetve, ha a beadványban a bírót az ítélet vélt hibái miatt büntetőfeljelentéssel fenyegeti meg. Az eljárás alá vont személy stílusa bár kifogásolható, a fenti összehasonlítás alapján azt a fegyelmi tanács nem találta az ügyvédi hivatás méltóságát súlyosan sértőnek.

A fentiek alapján az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont személy a peres eljárás elhúzódása miatti panaszbeadványának megfogalmazásával és előterjesztésével fegyelmi vétséget nem valósított meg.

Az elsőfokú fegyelmi tanács felhívta az eljárás alá vont személyt, hogy a jövőben tartózkodjon a vizsgált beadványban megjelenő stílus alkalmazásától!

C)

Az elsőfokú fegyelmi tanács az eljárás alá vont személy eseti gyámi eljárását is behatóan vizsgálta. A kirendelésre a ... Járási Hivatal Gyámügyi Osztálya 2020. szeptember 22. napján ..GYAM/.../2020 számú határozatával került sor. A kirendelést az eljárás alá vont személy nem kifogásolta, a kirendelés megszüntetése érdekében nem járt el, sőt annak megfelelően 2020. októberében a gyermek képviselőjében több jognyilatkozatot is tett. Az eljárás alá vont személy az eseti gyámság megszüntetését kizárólag a jelen eljárás megindulását követően kezdeményezte a gyámhatóságnál.

Az eljárás alá vont személy előadásából megállapítható volt, hogy édesanya az eseti gyámi kirendelést arra tekintettel igényelte, hogy a gyermek kifejezetten Magyarország részesüljön általános iskolai oktatásban.

Az eljárás alá vont személy nyilvánvalóan tisztában volt vele, hogy a gyermek az ügyfelének a gyermeke, a saját eljárása indokoltsága kapcsán hivatkozott is rá, hogy mivel ő már eleve ismerte az ügyet, tudta, hogy a mielőbbi iskolai beiratkozás miatt időprésben kell eleget tenni az apai jognyilatkozat pótlásának. Az édesanyával és gyermekével fennálló viszonyára tekintettel szívesen és gyorsan megtette gyámhivatal által engedélyezett nyilatkozatokat.

Szándékos, ezen belül is egyenes szándékú az eljárása annak, aki a cselekménye következményeit kívánja és a cselekményt ennek a következménynek az érdekében, akaratlagosan hajtja végre. Az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont személy cselekménye a fentiek alapján egyenes szándékkal, szándékosan került elkövetésre.

Az Üttv. 36. § (1) bek. alapján az ügyvéd kirendelés esetén kirendelt eseti gyámként (a továbbiakban együtt: kirendelt ügyvéd) jár el. Az Üttv. 36. § (6) bek. e) pontja alapján a kirendelt ügyvéd a hatóságot haladéktalanul értesíti, ha a kirendelt ügyvéddel szemben az Üttv. III. Fejezet szerinti korlátozó okok valamelyike bekövetkezett. Az Üttv. III. Fejezetét (Az ügyvédi tevékenységfolytatásának korlátai) az Üttv. 20-21. §-ai alkotják.

Az Üttv. 20. § (1) bek. alapján az ügyvéd nem vállalhatja ügyvédi tevékenység végzését olyan ügyfelek számára, akiknek az érdekei egymással ütköznek, továbbá akkor sem, ha az ügyfél érdekei az ügyvédnek az ügyön kívüli saját érdekeivel összeütköznek. E tilalom akkor is alkalmazandó, ha az érdekek jövőbeli összeütközése előrelátható.

Az Üttv. 20. § (7) bek. alapján, ha két vagy több ügyfél érdekei összeütközésbe kerülnek vagy kerülnének, az (1) bekezdésben foglalt tilalom nem vonatkozik az ügyvédre, ha

- a) az ügyfeleknek az ügygel kapcsolatosan vannak azonos érdekeik,
- b) az ügyfelek az összeütközés tudatában bejegyzésüket adták ahhoz, hogy az ügyvéd a másik ügyfél javára is vállalhassa ügyvédi tevékenység végzését,
- c) az ügyvédi titoktartási kötelezettség megsértésének veszélye nem áll fenn, és
- d) az ügyvéd észszerűen feltételezheti, hogy az érdekek összeütközése nem akadályozza meg abban, hogy mindegyik ügyfél érdekeit a lehető legjobban képviselje.

Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az eseti gyámi megbízásra az Üttv. 36. § (6) bek. e) pontja alapján (az összeférhetetlen ügyellátás tekintetében) úgy kell tekinteni, mint ügyvédi megbízásra, ahol a megbízási szerződést a hatóság kirendelést megállapító döntése pótolja és ahol a kirendelés szerinti gyámolt, azaz a gyermek volt az ügyfél.

Az eljárás alá vont személy többször elismerte, hogy a kirendelés átvételekor megbízási jogviszonyban állt a gyermek édesanyjával, a kirendelést kezdeményező XY-nal. Az eljárás alá vont ügyvéd elismerte, hogy az Üttv. 36. § (6) bek. e) pontja szerint a kirendelő hatóságot nem értesítette, egyébként pedig vitatta, hogy az Üttv. III. Fejezete szerinti korlátozó ok felmerült volna az eseti gyámi eljárása során.

Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint a gyermeket kétségtelenül megillette és megilleti az oktatáshoz való jog, a gyermek érdekében azonban azt is szükséges vizsgálni, hogy a magyarországi, vagy a ...országi iskoláztatása szolgálja-e jobban az érdekeit. Ebben a körben lényeges, hogy a gyermeknek mindkét szülőjével joga van megfelelő kapcsolatot tartani és a magyarországi iskoláztatása feltehetően megnehezíti az édesapjával való kapcsolattartást. Az eljárás során rendelkezésre bocsátott nyilatkozatok alapján megállapítható volt, hogy XY-nak a fentiekkel szemben az állt érdekében, hogy szakítását követően ismert, magyarországi környezetben kezdje újra az életét, a gyermeke felett pedig kizárólagosan kívánt szülői felügyeleti jogot gyakorolni.

Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint a gyermeknek voltak olyan, fent ismertetett érdekei, amelyek az édesanya az érdekeivel ütköztek. Az érdekellentétet pedig az eljárás alá vont személynek fel kellett volna ismernie, majd az Üttv. 20. § (7) bek. alapján kellett volna értékelnie a helyzetet, hiszen ilyen esetben csak akkor járhatott volna el eseti gyámként, ha az alábbiak közül minden feltétel egyidejűleg megvalósul:

- a) az ügyfeleknek az ügygel kapcsolatosan vannak azonos érdekeik,
- b) az ügyfelek az összeütközés tudatában bejegyzésüket adták ahhoz, hogy az ügyvéd a másik ügyfél javára is vállalhassa ügyvédi tevékenység végzését,

- c) az ügyvédi titoktartási kötelezettség megsértésének veszélye nem áll fenn, és
- d) az ügyvéd észszerűen feltételezheti, hogy az érdekek összeütközése nem akadályozza meg abban, hogy mindegyik ügyfél érdekeit a lehető legjobban képviselje.

Bár (a) édesanyának és gyermekének voltak az ügygel kapcsolatos azonos érdekeik, (b) nem kizárt, hogy a gyámhatóság az összeütközés tudatában rendelte ki az eljárás alá vont személyt, (c) az ügyvédi titoktartási kötelezettség megsértésének veszélye nem állt fenn, de (d) az ügyvéd észszerűen nem feltételezhette, hogy az érdekek összeütközése nem akadályozza meg abban, hogy mindegyik ügyfél érdekeit a lehető legjobban képviselje.

Önálló érdekütközési (összeférhetetlen ügyellátási) kategóriát képez, de a fentiek szerinti észszerű feltételezés lehetőségét is kizárja, ha az ügyfél érdekei az ügyvédnek az ügyön kívüli saját érdekeivel összeütköznek. Az eseti gyámi eljárás olyan önálló ügy volt, amellyel szemben a gyámi ügyön kívül álló (bár azzal összefüggő) ügyvédi érdekként lett volna mérlegelendő, hogy az eljárás alá vont személy a gyámolt személy édesanyjának megbízott ügyvédje is. Az eljárás alá vont személy tehát a gyámolt gyermekkel részleges érdekellentétben álló ügyfélédesanya részére végzett rendszeresen, megbízási díj ellenében ügyvédi tevékenységet. Az önálló megbízás alapján XY-tól igényelt megbízási díj olyan saját érdeket teremtett az eseti gyámsághoz képest, amely az eseti gyámi eljárást az Üttv. 20. § (1) bekezdésének második fordulatába ütközővé tette.

Amennyiben az eljárás alá vont személyt a további megbízási díjak, vagy a korábbi megbízás teljesítése valóban nem motiválta, az eseti gyámi eljárás akkor is összeütközik az ügyvédnek az ügyön kívüli saját érdekeivel, ha a volt élettársa által bántalmazott XY érdekeit személyes szimpátiától vezérelve, vagy erkölcsi meggyőződésből szerette volna a lehető legerőteljesebben képviselni — ahogy azt az eljárás alá vont személy a beadványaiban és a tárgyalás során is állította.

Akár az ügyvédi praxisának bevételei, akár a személyes elkötelezettsége motiválta, az eljárás alá vont személy észszerűen nem feltételezhette, hogy az anya-gyermek érdekek összeütközése nem akadályozza meg abban, hogy mindegyik ügyfél érdekeit a lehető legjobban képviselje, illetve ezen felül megállapítható az is, hogy a gyermek érdekei az ügyvédnek az ügyön kívüli saját érdekeivel (édesanya a hatékony képviselője) összeütköztek.

Az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont személy azzal a magatartásával, hogy az eseti gyámi kirendelés átvételét követően az Üttv. 36. § (6) bek. e) pontjába ütközően a kirendelő hatóságot nem értesítette az Üttv. III. Fejezete szerinti korlátozó okról, így az Üttv. 20. § (1) bekezdésébe ütközően vállalta ügyvédi tevékenység végzését olyan ügyfelek számára, akiknek az érdekei egymással ütköznek, illetve olyan az ügyfélnek, akinek az érdekei az ügyvédnek az ügyön kívüli saját érdekeivel összeütköznek, szándékos magatartásával egy rendbeli, az Üttv. 107. § a) pontja szerinti fegyelmi vétséget követett el.

A vezető fegyelmi biztos az eljárás alá vont személy fegyelmi felelősségre vonását azon az alapon is kérte, hogy az eseti gyámi kirendelést követően XY-nal sem szüntette meg a megbízását.

Az Üttv. 2. § (1) bek. értelmében ügyvédi tevékenység:

- a) a jogi képviselet ellátása,
- b) a büntetőeljárásban védelem ellátása,
- c) a jogi tanácsadás,
- d) az okiratszerkesztés,
- e) az okirat ellenjegyzése,

f) az a)-e) pont szerinti ügyvédi tevékenységgel összefüggésben a szerkesztett okiratok és mellékleteik elektronikus másolattá vagy elektronikus okirati formába alakítása (a továbbiakban együtt: elektronikus okirati formába alakítás),

g) az a)-f) pont szerinti ügyvédi tevékenységgel összefüggésben letét kezelése.

Az Üttv. 20. § (1) bek. alapján az ügyvéd nem vállalhatja ügyvédi tevékenység végzését olyan ügyfelek számára, akiknek az érdekei egymással ütköznek, továbbá akkor sem, ha az ügyfél érdekei az ügyvédnek az ügyön kívüli saját érdekeivel összeütköznek. Az eseti gyámság azonban nem olyan tevékenység, amit az Üttv. 2. § (1) bekezdése ügyvédi tevékenységnek minősít, tehát az eseti gyámi eljárás a XY javára ellátott ügyvédi tevékenységgel nem volt összeférhetetlen.

VI.

Az elsőfokú fegyelmi tanács az eset összes körülményére tekintettel az Üttv. 108. § b) pontja szerinti, 300.000,-Ft összegű pénzbírság fegyelmi büntetést talált indokoltnak és arányban állónak az eljárás alá vont ügyvéd cselekményeivel - a fegyelmi vétség súlyára, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, az feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével.

Az elsőfokú fegyelmi tanács enyhítő körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét korábban nem állapították meg.

Az eljárás alá vont személy eljárásait enyhítő körülmény, hogy ügyfele, XY jogai és jogos érdekei érvényesítésének érdekében járt el olyan eljárásokban, ahol a legkisebb késelem is súlyosan jogsértő állapotot eredményezhet. A fegyelmi tanács megjegyzi, hogy az eljárás alá vont személy eljárásában dicséretes, hogy hűségesen és minden alkalommal gyorsan járt el ügyfele, egy bántalmazott, egyedülálló édesanya érdekében.

Az eljárás alá vont személy ugyan beismerte a terhére rótt cselekmények elkövetését, azonban a fegyelmi felelősségét vitatva, büszkén vállalta az elkövetések szándékosságát, így a beismerést a fegyelmi tanács az eljárás alá vont személy javára értékelni nem tudta.

Az elsőfokú fegyelmi tanács ugyanakkor felhívta az eljárás alá vont személy figyelmét, hogy az Üttv. 1. § (3) bek. alapján az ügyvédi tevékenységet mindenkor a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni, a (4) bek. alapján pedig az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles szakmai tudását önképzés és kötelező továbbképzés útján fejleszteni. A fentieknek megfelelően az eljárás alá vont személy védekezését, miszerint - a JÜB rendszer használatával kapcsolatos jogszabályi környezetet, valamint - az ügyvédi tevékenység folytatásának korlátaival kapcsolatos jogszabályi környezetet nem ismeri és az elkövetéskor sem kellett ismernie, a fegyelmi tanács az eljárás alá vont személy terhére értékelte.

Az eljárás alá vont személy eljárását súlyosítja továbbá, hogy a bejelentő lakcímadatának megszerzésére rendelkezésre állt volna törvényes lehetőség is.

Az elsőfokú fegyelmi tanács a pénzbírság alkalmazásától azt remélte, hogy az eljárás alá vont személy az ügyvédi eljárását szabályozó jogszabályi környezetre és a jogszerű jogérvényesítés elérhető eszközeire a későbbiekben kiemelt figyelmet fordít.

A középértéknél alacsonyabb összegű pénzbírság összegének megállapítása során az elsőfokú fegyelmi tanács figyelemmel volt az eljárás alá vont személy személyi körülményeire, így a havi jövedelmére és a havonta esedékes fizetési kötelezettségeire is.

VII.

Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint FESZ 1.4. pontja alapján a fegyelmi felelősség elbírálására - jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában - a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni. Mivel az eljárás alá vont ügyvéd az első fegyelmi vétséget 2019. november 28. napján, a további fegyelmi vétségeket 2020. évben követte el, a fegyelmi eljárást a fegyelmi tanács az Üttv. és a FESZ szerinti fegyelmi eljárásban állapította meg, míg a felelősség vonatkozásában az Üttv. és az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat („Etikai Szabályzat”) rendelkezéseit alkalmazta.

Az elsőfokú fegyelmi tanács az eljárása során a fent megjelölt jogszabályokon túl az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény rendelkezéseit is alkalmazta.

Az elsőfokú fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Úttv. 142. S (2) bekezdése, illetve a FESZ 40.2 a) pontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte. A FESZ 40.4. pontja és az Úttv. 142. S (1) bek. értelmében az elsőfokú fegyelmi tanács tagjának útiköltsége egyéb költségként az eljárás alá vont ügyvédet terheli.

VIII.

Az elsőfokú fegyelmi határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd 2021. július 27. napján kelt és a Somogy Megyei Ügyvédi Kamarához 2021. július 28. napján – határidőben - érkezett fellebbezést terjesztett elő.

Fellebbezésében részletesen kifejtette azon indokait, amelyekre figyelemmel – álláspontja szerint – részéről nem került sor ügyvédi kötelességeinek vétkes megszegésére és erre figyelemmel – fegyelmi vétség hiányában – **elsődlegesen** kérte az elsőfokú határozat megváltoztatását, a panasz elutasítását és a fegyelmi eljárás megszüntetését; **másodlagosan** az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú fegyelmi tanács új eljárás lefolytatására utasítását kérte; **harmadlagosan** – amennyiben az inkriminált 1. és 3. sz. tényállás szerinti cselekedetei fegyelmi vétséget valósítanak meg – az elsőfokú határozat megváltoztatását kérte és vétkességének megállapítása esetén írásbeli figyelmeztetés alkalmazására tett indítványt.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa észrevételeiben az első fokon eljáró fegyelmi tanács által hozott határozat helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a tényállást megállapította, indokolási kötelezettségének eleget tett és a kiszabott büntetés arányban áll a fegyelmi vétségek tárgyi súlyával.

XI.

A Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Tanácsa 2021. október 29. napján tartott fellebbezési tárgyalást, melyen a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa és az eljárás alá vont ügyvéd is megjelent.

A fellebbezési tárgyaláson a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa az indítványában foglaltakat változtatás nélkül fenntartotta, szóbeli kiegészítést nem tett.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fellebbezésében, továbbá a Fegyelmi Főbiztos észrevételeire tett észrevételében foglaltakat változtatás nélkül fenntartotta, szóbeli kiegészítést nem tett.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács eljárása lefolytatására az. Úttv. 208. § (22) bekezdésére tekintettel a 20/2018. (XI.26.) MŰK szabályzat (továbbiakban FE) 42.1, és 42.2. pontjai alapján került sor.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot az FE. 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem keretei között teljes terjedelmében felülbíráta, és – maradéktalanul egyetértve a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosának észrevételeiben foglaltakkal - azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd **fellebbezése megalapozatlan.**

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az első fokon eljáró fegyelmi tanács a bizonyítást a határozathozatalhoz szükséges mértékben lefolytatta, a történeti tényállást helyesen rögzítette, mindezekért a Másodfokú Fegyelmi Tanács a panasz alapját képező és az elsőfokú fegyelmi tanács által megállapított történeti tényállást a fellebbezési eljárásban is irányadónak tekintette, azt megállapította, és valóban elfogadta, és azt állapította meg, hogy

az elsőfokú fegyelmi tanács abból helyes következtetéseket levonva állapította meg eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa indítványában az eljárás alá vont ügyvédnek a ... Járásbírósághoz benyújtott beadványával kapcsolatos észrevételével kapcsolatosan megjegyzi, hogy a másodfokú eljárásban kizárólag az elsőfokú határozattal szemben előterjesztett fellebbezés bírálható el, tehát amire nézve nem került benyújtásra fellebbezés, az másodfokú eljárásnak nem tárgya, így azzal értelemszerűen a Másodfokú Fegyelmi Tanács érdemben nem foglalkozhat.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében tényszerűleg az elsőfokú eljárás során felhozott indokait ismételte meg, és fejtette ki azokat részletesen. A fellebbezésében foglaltakkal szemben azonban tényként kellett megállapítani, hogy az Üttv. 18. címe az azonosítás körében az ügyvédet arra jogosítsa fel – egyben kötelezi is -, hogy eljárása során az ügyfelét, illetve szerződés ellenjegyzése esetén a szerződő feleket azonosítsa. Ezen túlmenő azonosításra a JÜB rendszer felhasználásával az ügyvéd nincs feljogosítva. Kétségtelen, hogy a bejelentő nem volt az eljárás alá vont ügyvéd ügyfele, és részére szerződést sem ellenjegyzett, így személyi adatainak megkérése az ügyvéd részéről jogellenes cselekmény volt. Az sem vitatható a másodfokon eljáró fegyelmi tanács álláspontja szerint, hogy a gyámügyi kirendelés során érdekelletét volt megállapítható, mint ahogy erre az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács helyesen rámutatott.

A kifejtettek alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú fegyelmi határozatot az FE 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem kereti között bírálta felül, és azt az Üttv. 138. § (1) bekezdés c.) pontja alapján helybenhagyta.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács úgy értékelte, hogy az elkövetett fegyelmi vétség súlyával a kiszabott fegyelmi büntetés arányban áll, ezért annak további enyhítésére már csak ezért sem látott okot.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése megalapozatlan volt, ezért az FE 40.2. c.) pontja alapján a másodfokú eljárásban felmerült költségek viselésére is kötelezte.

A másodfokú határozat jogerőre emelkedéséről a másodfokú fegyelmi tanács a Fe. 35.5. pontja alapján rendelkezett.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja azzal, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016 évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az elektronikus ügyintézésről szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesít a részére.

Az E-ügyintézési törvény 9. § (2) bekezdés b) pontja szerint elektronikus ügyintézésre köteles az ügyfél jogi képviselője. A közigazgatási peres eljárásban a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 13. § (3) bekezdés c) pontja alapján a perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes. A Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ilyen közigazgatási perben jogi képviselő kötelező. A Kp. 27. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 75. § (2) bekezdés b) pontja szerint a kötelező jogi képviselő esetén a jogi szakvizsgálóval rendelkező fél a saját személyében tesz eleget a kötelező jogi képviselő szabályának.

Az országos fegyelmi főbiztos a keresetlevelet a saját nevében, mint jogi szakvizsgálóval rendelkező felperes a fenti módon terjesztheti elő.

A keresetet a Fővárosi Törvényszékhez címzetten, de az elsőfokú fegyelmi bizottság útján kell előterjeszteni az <https://epapir.gov.hu/> szolgáltatáson keresztül. A benyújtáshoz segítséget itt talál: <https://www.muk.hu/fejelmi-ugyseged>. A „CÍMZETT” mezőben a fegyelmi bizottságokról, valamint az országos fegyelmi főbiztosi és fegyelmi biztosi tisztséget ellátó tisztségviselők létszámáról szóló 11/2018. (VI. 25.) MÜK szabályzat 1. számú melléklete szerinti Regionális Fegyelmi Bizottság székhelye szerinti kamarát kell kiválasztani, kivéve azt az ügyet, melyben az elsőfokú közigazgatási szerv a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa által hozott határozat esetében a <https://ugyvedikamara.hu/> felületén keresztül nyújtható be a kereset a „Belépés”-t követően ügyfélkapus bejelentkezéssel, az „Ügyintézés” menüpontot választva az „Új kérelem kitöltése” fülön keresztül a „Típus” menüszalagban az „Fegyelmi/vizsgálati ügyek” kategóriát kiválasztva.

A perindítás lehetőségéről szóló tájékoztatás az Üttv. 139.§. illetve a 2017. évi I. törvény a - közigazgatási perrendtartásról szóló törvény rendelkezésein alapul.

Kmf.

3. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat jogerős és 2022.01.10. napján végrehajtható.